

**הצעת חוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה
ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב
2017 ו-2018), התשע"ז-2016**

פרק ה' : אנרגיה

(2) מזמין הנסיעה הסכים לכל אלה:

(א) מחיר הנסיעה השיתופית, בכפוף להוראות סעיף 14כב;

(ב) מקום האיסוף וההורדה שלו;

(ג) מועד האיסוף המשוער שלו.

מחיר נסיעה שיתופית 14כב. (א) מחיר נסיעה שיתופית שהוסכם עליו לפי סעיף 14כא(2)(א) יהיה נמוך מהמחיר המשוער לנסיעה מיוחדת

בשיעור שלא יפחת מהשיעור שקבע השר בצו בהסכמת שר האוצר, ולא יהיה ניתן לשנותו במהלך הנסיעה.

(ב) בנסיעה שיתופית לא יופעל מונה.

תקנות 14כג. (א) השר רשאי לקבוע הוראות בעניינים אלה:

(1) אופן הזמנת נסיעה שיתופית, אופן התשלום בעד הנסיעה ומועד התשלום;

(2) פיקוח ובקרה על הפעלת נסיעה שיתופית, לרבות חובות דיווח החלות על בעל רישיון להפעלת מונית או על נהג מונית לגבי נסיעה שיתופית.

(ב) תקנות לפי סעיף קטן (א)(1) ייקבעו בהסכמת שר האוצר.

פרק ה': אנרגיה

6. בחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989⁵, בסעיף 8טו –

(1) בסעיף קטן (א)(2)(א), במקום "עד תום שלוש שנים מיום קביעת תקן בעניין המיתקן" יבוא "עד יום ח' בתמוז התש"ף (30 ביוני 2020)";

ד ב ר י ה ס ב ר

פרק ה' – אנרגיה

סעיף 6 במסגרת חוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב

2015 ו-2016), התשע"ו-2015 (להלן בדברי ההסבר לפרק זה – חוק ההסדרים 2015 ו-2016), תוקן חוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989 (להלן בדברי ההסבר לפרק זה – חוק הגז) לצורך אסדרת תחום ההפעלה והשימוש במיתקני גז טבעי לצריכה כהגדרתם בחוק האמור. במסגרת התיקון האמור נקבע כי מיתקני גז טבעי לצריכה חייבים בקבלת אישור תקינות מגופים בודקים שיוסמכו בידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות. כמו כן נקבעה תקופת מעבר שבמהלכה הגוף המוסמך לתת אישורי תקינות יהיה מכון התקנים, ושר התשתיות הלאומית האנרגיה והמים (להלן בדברי ההסבר לפרק זה – השר) הוסמך לאשר גופים בודקים נוספים שייתנו אישורים כאמור.

מאז נכנס התיקון האמור לתוקף, התברר כי יש כמה סוגיות הדורשות תיקון בהוראות המעבר, ומוצע כעת לתקן.

לפסקה (1)

סעיף 8טו לחוק הגז קובע את הוראות המעבר לעניין ההסדר בעניין מיתקני גז טבעי לצריכה, שנוסף כאמור

עוד מוצע לקבוע כי מזמין הנסיעה יסכים בעת ההזמנה למחיר הנסיעה השיתופית, לנקודות האיסוף וההורדה ולמועד האיסוף המשוער.

לסעיף 14כב

הוראות הדין הקיים מחייבות כי בנסיעה מיוחדת יופעל מונה. לפי המוצע, בנסיעה שיתופית לא יופעל מונה ומחיר הנסיעה השיתופית יהיה המחיר שהוסכם עליו עם מזמין הנסיעה לפי סעיף 14כא(2)(א) ויהיה נמוך מהמחיר המשוער לנסיעה מיוחדת בשיעור שלא יפחת מהשיעור שקבע שר התחבורה והבטיחות בדרכים בצו, בהסכמת שר האוצר. כמו כן מוצע לקבוע כי לא יהיה ניתן לשנות את מחיר הנסיעה השיתופית במהלך הנסיעה.

לסעיף 14כג

כדי לאפשר פיקוח על נסיעות שיתופיות, מוצע להסמיך את שר התחבורה והבטיחות בדרכים לקבוע הוראות לעניין פיקוח ובקרה על הפעלת נסיעה שיתופית בידי בעל רישיון להפעלת מונית, כגון הטלת חובות דיווח וחובות אחרות, וכן הוראות לעניין אופן הזמנת נסיעה שיתופית, לרבות התשלום בעד הנסיעה ומועד התשלום אשר ייקבעו בהסכמת שר האוצר.

⁵ ס"ח התשמ"ט, עמ' 28; התשע"ו, עמ' 638.

(א) האמור בו יסומן "1)", ובו, במקום "בתקופה של שנה מיום התחילה יחולו הוראות סעיף 8" יבוא "הוראות סעיף 8 יחולו לעניין מיתקן כאמור בפסקה (2)(א) או (ב), בתקופות האמורות בה, והכול";

(ב) אחרי פסקה (1) יבוא:

"(2) (א) לעניין מיתקן כאמור בסעיף קטן (ד)(2) – בתקופה של חצי שנה מתום התקופה כאמור באותו סעיף קטן;

(ב) לעניין מיתקן כאמור בסעיף קטן (ד)(3) – בתקופה של חצי שנה מתום התקופה כאמור באותו סעיף קטן";

(3) בסעיף קטן (ג)(3), בכל מקום, במקום "מכון התקנים" יבוא "הגורמים המנויים בפסקה (1)" ובמקום "גוף בודק כאמור" יבוא "גוף בודק כאמור ברישה לפסקה זו";

ד ב ר י ה ס ב ר

לעניין זה נקבעה בסעיף 8טו(ב) לחוק הגז הוראת מעבר שלפיה, למשך שנה מיום תחילתו של חוק ההסדרים 2015 ו-2016 (קרי, עד יום כ"ב בכסלו התשע"ו (1 בדצמבר 2015)), יוכל הממונה על הבטיחות ברשות הגז הטבעי להורות למכון התקנים לשמש כבודק גם במיתקנים שבהם הוא הגורם שנתן את אישור התקינות, וזאת עד אשר יוסמכו גופים רלוונטיים בידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות. הוראת המעבר נקבעה למשך תקופה של שנה כאמור במטרה לאפשר פרק זמן של חצי שנה מיום פקיעת הוראת המעבר הקבועה בסעיף 8טו(ד)(3) לחוק הגז, שלפיה יחולו הוראות סעיף 8טו(ג) לחוק הגז – הקובעות את זהות הגוף הבודק – לעניין מיתקן גז טבעי לצריכה שאינו מיתקן המשמש להפעלת תחנת תדלוק כלי רכב בגז טבעי או מיתקן לפריקת גז"ד, עד יום כ"ד באייר התשע"ו (1 ביוני 2016) או עד למועד מאוחר יותר שייקבע בצו.

בצו הגז (בטיחות ורישוי) (הארכת התקופה שבסעיף 8טו(ד)(3) לחוק), התשע"ו–2016 ("ק"ת התשע"ו, עמ' 1186), הוארכה תקופת המעבר שנקבעה בסעיף 8טו(ד)(3) לחוק הגז עד יום א' בכסלו התשע"ז (1 בדצמבר 2016). מוצע, במטרה לאפשר פרק זמן של חצי שנה מתום תקופת המעבר כאמור, לתקן בהתאם את סעיף 8טו(ב) לחוק הגז כך שהתקופה שבמהלכה תחול ההוראה הקבועה בו תסתיים חצי שנה לאחר תום תקופת המעבר שלפי סעיף 8טו(ד)(3) לחוק הגז.

באשר למיתקן גז טבעי לפריקת גז"ד, מוצע לקבוע כי תקופת המעבר לגביו תהיה חצי שנה מתום תקופת המעבר הקבועה בסעיף 8טו(ד)(2) לחוק הגז, וזאת משום שטרם הותקן תקן למיתקן מסוג זה.

לפסקה (3)

בפסקה (3) של סעיף 8טו(ג) לחוק הגז, נקבע האופן שבו גופים בודקים כאמור באותו סעיף יערכו בדיקות בתקופת המעבר. בנוסחה הנוכחי, מתייחסות הוראות הפסקה האמורה רק למכון התקנים ולגוף בודק שניתן לו אישור לפי פסקה (2) של הסעיף האמור, ואין התייחסות מפורשת לגורמים שהחלו בבדיקת המיתקן לפני יום י"ג בחשוון התשע"ו (26 באוקטובר 2015) ומבקש האישור ביקש

לחוק הגז במסגרת התיקון המתואר לעיל. לפי הוראות אלה, מיתקן גז טבעי לצריכה, למעט מיתקן לפריקת גז טבעי רחוס (להלן בדברי ההסבר הפרק זה – גז"ד), שערב יום תחילתו של התיקון האמור הורס אליו גז טבעי או שניתן לגביו אישור להורמת גז טבעי לפני יום התחילה האמור (להלן – מיתקן קיים), אינו חייב באישור תקינות לשם שימוש בו עד בדיקתו הראשונה. כמו כן נקבע בהוראות המעבר כי בדיקה ראשונה לעניין מיתקן קיים שקיבל אישור להורמת גז טבעי מרשות הגז הטבעי בלבד, תתבצע בתוך שלוש שנים מיום קביעת תקן לעניין מיתקן צריכה של גז טבעי, בהתאם לתוספת הראשונה לחוק הגז (ראו סעיף 8טו(א)(2) לחוק הגז).

ביום 30 ביוני 2016 אושר בוועדה טכנית מס' 407 – "מערכות גז טבעי" (הפועלת מכוח כללי התקנים (עיבוד תקנים ישראלים), התשנ"א–1991 (ק"ת התשנ"א, עמ' 998)), תקן לעניין מיתקני צריכה של גז טבעי. התקן שאושר אינו נוגע בשלב זה למיתקנים קיימים וזאת בשל סוגיות טכניות הקשורות לאופי מיתקני הצריכה הרלוונטיים. לפיכך, מוצע כי לעניין מיתקני קיים שקיבל אישור להורמת גז טבעי מרשות הגז הטבעי בלבד (בהתאם לסעיף 8טו(א)(2)(א) לחוק הגז), תוארך התקופה לביצוע הבדיקה הראשונה, כך שזו תבוצע עד תום ארבע שנים מיום שאושר תקן לעניין מיתקני צריכה של גז טבעי, היינו, עד יום ח' בתמוז התש"ף (30 ביוני 2020).

לפסקה (2)

לפי סעיף 8י(א) לחוק הגז, במקרה שהממונה על הבטיחות ברשות הגז הטבעי (אשר מוגדר בסעיף 3(ב) לחוק הגז כ"מנהל" לענייניו גז טבעי) מקבל פנייה מטעם גורם מוסמך שלפיה יש בשימוש בגז טבעי במיתקן גז טבעי לצריכה משום חשש לסכנה לבטיחות הציבור, הוא רשאי, בין השאר, להורות לגוף שהוסמך ואושר בידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות לפי סעיף 8ט לחוק הגז (להלן בדברי ההסבר הפרק זה – גוף בודק) או למכון התקנים לבצע בדיקת תקינות של המיתקן, בתנאי שהגורם שמבצע את הבדיקה אינו הגורם שנתן את אישור התקינות של המיתקן התקף באותה עת.

(4) בסעיף קטן (ד) –

(א) פסקה (1) – תימחק;

(ב) בפסקה (3), במקום "כאמור בפסקאות (1) או (2)" יבוא "כאמור בפסקה (2)";

(5) אחרי סעיף קטן (ד) יבוא:

"(ד1) על אף האמור בסעיף קטן (ג), החל גורם מהגורמים המנויים בפסקה (1) של אותו סעיף קטן או גוף בודק שניתן לו אישור לפי הוראות פסקה (2) של אותו סעיף קטן, בבדיקת מיתקן גז טבעי לצריכה במהלך התקופה האמורה בסעיף קטן (ד2) או (3), לפי העניין, יחולו הוראות אלה:

(1) הגורם שהחל בבדיקה יהיה רשאי, לבקשת מבקש האישור, להשלים את הליך הבדיקה לגבי אותו מיתקן, בהתאם להוראות סעיף קטן (ג3) ו-(4). גם לאחר תום התקופה הקבועה בסעיף קטן (ד) לגבי אותו מיתקן, ובלבד שאותו גורם ביצע בדיקה מקדימה במיתקן כאמור בסעיף ד(ו) והשיב לפניית מבקש האישור כאמור באותו סעיף, עד תום התקופה האמורה;

(2) אישור תקינות למיתקן לפי הוראות סעיף קטן זה יכול שיינתן עד תום חצי שנה מתום התקופה הקבועה בסעיף קטן (ד) לגבי אותו מיתקן, לכל המאוחר; בפסקה זו, "אישור תקינות" – למעט אישור תקינות זמני."

ד ב ר י ה ס ב ר

כלי רכב בגז טבעי תהיה זהה לתקופת המעבר שנקבעה לגבי מיתקני גז טבעי לצריכה שאינם מיתקנים לפריקת גז ט"ד, ולתקן בהתאם את פסקה (3) שבאותו סעיף קטן.

(5) לפסקה

כיום, אין לגורמים המנויים בסעיף 8טו(ג) לחוק הגז, אשר משמשים גופים בודקים במהלך תקופת המעבר, סמכות להמשיך בבדיקות לאחר תום תקופת המעבר לגבי מיתקנים שהחלו בבדיקתם בתקופת המעבר. מצב זה עלול להביא לבזבוז משאבים ולעיכובים מיותרים, למשל במקרים שבהם הגוף שהוסמך ערך כבר חלק מהבדיקות.

על כן, מוצע לקבוע הוראה שתאפשר, במצבים אלה, את השלמת הבדיקה בידי אותו גורם, כמפורט להלן. מוצע כי גורם מהגורמים המנויים בסעיף קטן (ג1) של סעיף 8טו לחוק הגז (קרי מכון התקנים או גורם שאישר לו להשלים בדיקה שהתחיל כאמור באותו סעיף קטן), או גוף בודק שניתן לו אישור לפי סעיף קטן (ג2) של הסעיף האמור, שהחל בבדיקת מיתקן גז טבעי לצריכה במהלך תקופת המעבר הקבועה לגבי אותו מיתקן בסעיף קטן (ד) של אותו סעיף, יהיה רשאי להשלים את הבדיקה לאחר תום תקופת המעבר, בהתאם לדרישות המנויות בתוספת הרביעית, וזאת אם מבקש האישור מעוניין בכך, ואם הגורם שהחל בבדיקה כאמור ביצע בדיקה מקדימה במיתקן והשיב לפניית מבקש האישור, כאמור בסעיף ד(ו) לחוק הגז, עד תום תקופת המעבר לגבי אותו מיתקן. מוצע כי יהיה אפשר לתת אישור תקינות לפי ההוראה המוצעת רק עד תום חצי שנה מתום תקופת המעבר הקבועה לגבי המיתקן הנוגע בדבר וכי לא יינתן לפי הוראה זו אישור תקינות זמני.

שישלימו את הליך הבדיקה (ראו פסקה (1) של אותו סעיף). מוצע להבהיר כי הוראות סעיף 8טו(ג) לחוק הגז חלות לעניין כלל הגורמים המנויים בפסקה (1) של אותו סעיף.

(4) לפסקה

כאמור, במסגרת תיקון חוק הגז, בחוק ההסדרים 2015 ו-2016, נקבע בסעיף 8טו לחוק הגז, בין השאר, כי למשך תקופת מעבר הגוף המוסמך לתת אישורי תקינות יהיה מכון התקנים ולשר תהיה סמכות לאשר גופים בודקים נוספים. לעניין זה נקבעה בסעיף קטן (ד) של הסעיף האמור תקופת מעבר שונה לגבי סוגים שונים של מיתקנים. באשר למיתקן המשמש להפעלת תחנת תדלוק כלי רכב בגז טבעי נקבע כי תקופת המעבר תהיה עד למועד שיקבע השר בצו בהתאם למועד שבו הוסמך גוף בודק בידי הרשות הלאומית להסמכת מעבדות, ואושר בידי הממונה על התקינה במשרד הכלכלה והתעשייה, בהתאם לתקן הרלוונטי.

לעניין תחנות תדלוק כלי רכב בגז טבעי, הרי שכבר היום קיים תקן שניתן להסמך לפיו באופן קבוע גופים בודקים למיתקנים המשמשים להפעלת תחנת תדלוק כאמור. ואולם מאחר שהוראת המעבר מאפשרת קבלת אישורי תקינות, אין לגופים הבודקים תמריץ לקבל הסמכה מאת הרשות הלאומית להסמכת מעבדות ואישור מאת הממונה על התקינה במשרד הכלכלה והתעשייה. במצב דברים זה, שבו סיומה של תקופת המעבר תלוי בהסמכתו כאמור של גוף בודק, ולגורמים הנוגעים לעניין אין תמריץ לפנות לקבלת הסמכה זו, ממשכיה הוראת המעבר לחול ומהווה, הלכה למעשה, הוראה של קבע.

לפיכך, מוצע לחוקק מסעיף קטן (ד) של סעיף 8טו לחוק הגז את פסקה (1), כך שתקופת המעבר לגבי תחנות תדלוק

(א) אחרי ההגדרה "בעל זיקה" יבוא:

"בעל פיקדון" – צרכן גז ביתי ששילם לספק גז דמי פיקדון בעד הספקת ציוד גז מושאל⁷;

(ב) אחרי ההגדרה "ספק גז נכנס" יבוא:

"ציוד גז מושאל" – ציוד גז שהוא בבעלות ספק גז ומושאל לצרכן גז ביתי, למעט מכל ניהו⁸;

(ג) אחרי ההגדרה "המועד הקובע" יבוא:

"השר" – שר התשתיות הלאומיות האנרגיה והמים⁹;

(2) אחרי סעיף 17 יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

מעבר של צרכנים שמקבלים את אספקת הגז באמצעות מערכת גז מרכזית כרוך כיום בגיוס רוב של בעלי הדירות המחוברים לאותה מערכת. מעבר של צרכנים שלהם מכל גז מיטלטל (בלונים) נפרד לספק גז אחר יכול אמנם להיעשות בלא צורך בהסכמת השכנים, אך גם במקרה זה מדובר בתהליך ארוך ומסורבל. עוד עולה מהמסמכים הנוכחים כי ההסדר הקיים היום בחוק בעניין החלפת ספק גז כרוך בקשיים בירוקרטיים לכל הצרכנים, ובכלל זה העיסוק הבירוקרטי הכרוך בהחזר פיקדון, קושי בהשוואת מחירים והעדד מידע. כמו כן עולה כי לחברות קטנות קשה להתפתח בשוק זה.

הוראות סעיפים 7 עד 10 להצעת החוק נועדו לטפל בחלק מהחסמים המונעים התפתחות תחרות במשק הגז¹⁰, ובכלל זה מניעת הפליה בין צרכנים המחוברים לאותה מערכת גז מרכזית, שינוי הירוב הדרוש להחלפת ספק גז בבית משותף (שבו הגז מסופק באמצעות מערכת גז מרכזית) וטיפול בנושא החזר דמי הפיקדון אשר מהווים חסם למעבר בין ספקים.

סעיף 7 פרק ד' לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה), התשמ"ט-1989 (להלן בדברי ההסבר לפרק זה – חוק הסדרים 1989). נועד לבצע רפורמה ולפתוח את שוק הגז לתחרות. הפרק תוקן במסגרת חוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה להשגת יעדי התקציב והמדיניות הכלכלית לשנת הכספים 2008), התשס"ח-2007 (ס"ח התשס"ח, עמ' 142), שהוסיף לו הוראות שנועדו להתמודד עם העדר התחרות בשוק זה (ראו: סעיפים 17 עד 17 לחוק הסדרים 1989). מאחר שכאמור, צעדים אלה לא השיגו די הצורך את המטרה של הגברת התחרות, מוצע לתקן את החוק האמור ולקבוע בו הוראות שימנעו הפליה בין צרכנים בידי ספקי גז וכן הוראות שיצמצמו את החסמים להחלפת ספקי גז.

סעיפים 7 עד 10 ההסבר לפרק זה – גפ"ם) למגזר הביתי בישראל כללי מאופיין בריכוזיות גבוהה אשר מובילה לתחרות מוגבלת על המחיר והשירות לצרכן. כמו כן, שוק זה מתאפיין בשונות גבוהה במחירי הגז, על אף שעלות המוצר היא הומוגנית למדי, ובמעבר מועט של לקוחות בין החברות שמספקות את הגז.

בשנים האחרונות ביצעה הממשלה כמה צעדים בניסיון לפתוח את משק הגז לתחרות, אך תחרות אמיתית טרם התפתחה בו. בהחלטת ממשלה מס' 3990 מיום כ"ב בכסלו התשע"ב (18 בדצמבר 2011) בנושא קידום התחרות בשוק הגז הוחלט להקים צוות בין-משרדי בראשות מנהל מינהל הדלק ובהשתתפות ניצגי משרדי האוצר, התעשייה המסחר והתעסוקה, המשפטים ורשות ההגבלים העסקיים כדי לגבש צעדים להגברת התחרות בשיווק גז¹¹. בשנת 2013, הגיש הצוות דוח ובו המלצות לעניין הגברת התחרות, ואולם המלצותיו יושמו רק בחלקן.

בשנת 2015 ביצע צוות בין-משרדי נוסף, בהרכב דומה לצוות הנוכח לעיל, עבודת מטה לבחינת כלים נוספים לקידום תחרותיות בשוק הגז¹². במסגרת עבודת הצוות נבחן מחדש מצב התחרות בשוק הגז¹³, נסקרו ההתפתחויות האחרונות בתחום החקיקה לקידום תחרות, ונדונו כמה אפשרויות וכלים לקידום התחרות. הצוות פרסם סיכום ביניים של עבודתו ביום י"ג באדר א' התשע"ו (22 בפברואר 2016).

באוגוסט 2016 פרסמה רשות ההגבלים העסקיים טיוטת דוח להערות הציבור בנושא אספקת גז¹⁴, שבמסגרתה נכללו כמה המלצות, אשר חלקן מיושמות בהצעת חוק זו.

מסיכום הביניים שפורסם כאמור כמו גם מטיוטת דוח רשות ההגבלים העסקיים בנושא אספקת גז¹⁵ עולה שקיימים קשיים רבים בשוק הגז¹⁶, ובכלל זה קשיים במעבר של צרכנים בין ספקים.

⁶ ס"ח התשמ"ט, עמ' 28; התשע"ד, עמ' 638.

“איסור הצעת
תנאי התקשרות
שונים לצרכני גז
בחווה להספקת גז
באמצעות אותה
מערכת גז מרכזית

1.17.11 (א) בלי לגרוע מהוראות סעיף 17 –

(1) ספק גז חדש יציע לכל צרכני הגז שמיתקן הגז שלהם מחובר לאותה מערכת גז מרכזית את אותם תנאי התקשרות;

(2) הציע ספק גז ביתי לצרכן גז ביתי שקשור אתו בחווה להספקת גז באמצעות מערכת גז מרכזית, או שהיה קשור אתו בחווה כאמור בשנה שקדמה למועד ההצעה, תנאי התקשרות השונים מתנאי ההתקשרות שנקבעו בחווה האמור יציע את אותם תנאי התקשרות לשאר הצרכנים הקשורים אתו בחווה להספקת גז באמצעות אותה מערכת גז מרכזית, בתוך שבוע מהמועד שבו הציע את התנאים השונים כאמור;

(3) ספק גז ביתי שאינו ספק גז חדש יציע לכל צרכן גז ביתי שמיתקן הגז שלו מחובר למערכת גז מרכזית, ושאינו קשור עם ספק הגז בחווה להספקת גז באמצעותה (בסעיף זה – צרכן חדש), את אותם תנאי התקשרות שהציע לשאר הצרכנים שמיתקן הגז שלהם מחובר לאותה מערכת; הוראות פסקה זו יחולו רק לעניין ספק גז כאמור המציע לצרכן חדש להתקשר אתו בחווה להספקת גז באמצעות מערכת גז מרכזית, לאחר שחווה אחר להספקת גז באמצעות אותה מערכת מרכזית נחתם לפי הוראות פסקה (1) ביום תחילתו של חוק התכנית הכלכלית (תיקוני חקיקה ליישום המדיניות הכלכלית לשנות התקציב 2017 ו-2018), התשע"ז–2016, או לאחריו, או לאחר שתנאי ההתקשרות בחווה כאמור השתנו לפי הוראות פסקה (2) במועד האמור או לאחריו.

ד ב ר י ה ס ב ר

לפסקאות (2) ו-(3)

כיום, קיימת שונות בין החוזים להספקת גז המוצעים לצרכנים המחברים לאותה מערכת גז מרכזית (מערכת להספקת גז שבאמצעותה מסופק גז לשני צרכנים או יותר). מצב דברים זה אינו מיטבי הן בשל העובדה שהמוצר המסופק הוא הומוגני והן בשל העובדה שהחלפת ספק גז באותו הצובר דורשת את הסכמת רוב בעלי הדירות. שוני בין צרכנים לעניין זה עלול ליצור ניגודי אינטרסים בין צרכנים (המחברים לאותה מערכת גז מרכזית) ועיוות בתמריצים של בעלי הדירות להחלפת ספק גז, וכך לקבע מצב שבו צרכנים מסוימים משלמים יותר על הספקת גז באמצעות אותה מערכת גז מרכזית ואילו אחרים נהנים ממחיר אטרקטיבי יותר.

לסעיף 17.11 המוצע

כדי למנוע את המצב המתואר לעיל, מוצע לקבוע, בסעיף 17.11 לחוק הסדרים 1989 כנוסחו המוצע, הוראות שימנעו מספקים להציע תנאי התקשרות שונים לצרכנים

“מיתקן גז” – מיתקן גז פחמימני מעובה לצריכה עצמית כהגדרתו בחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ”ט–1989⁷;

“מערכת גז מרכזית” – מערכת להספקת גז, שבאמצעותה מסופק גז לשני צרכני גז ביתי או יותר;

“ספק גז חדש”, לעניין מערכת גז מרכזית – ספק גז ביתי שאינו קשור עם צרכני גז ביתי שמיתקן הגז שלהם מחובר למערכת גז מרכזית, בחוזה להספקת גז באמצעות אותה מערכת;

“תנאי התקשרות”, לעניין חוזה להספקת גז – לרבות חלופות לתנאי התקשרות וכל הטבה שמציע ספק גז לצרכן גז ביתי בקשר לחוזה להספקת גז⁸;

(3) בסעיף 17ד, במקום “סעיפים 17א ו-17ב” יבוא “סעיפים 17א, 17ב ו-17ג”;

(4) אחרי סעיף 17ד יבוא:

“סיום התקשרות בחוזה להספקת גז ממכל מיטלטל”

– מכל מיטלטל” – מכל שחל עליו תקן ישראלי ת”י 70;

“ספק גז יוצא” – ספק גז ביתי, שסופק לצרכן גז ביתי גז ממכל מיטלטל המסומן בשמו או בסימונו;

“צרכן גז ביתי” – צרכן גז ביתי שמסופק לו גז באמצעות מכל מיטלטל, שאינו מחובר למערכת גז מרכזית.

ד ב ר י ה ס ב ר

שם הצרכן שעזב את הדירה, וזאת גם אם עבר להתגורר בדירה צרכן חדש. על רקע זה, נוצר פעמים רבות קושי לקבל בחוזה את דמי הפיקדון ששולמו בעבור מכלים שהוחזרו לספקי הגז. לעניין זה יש השפעה גם על התחרות בשוק שכן במקרים רבים, בעת החלפת ספק גז, מבצע ספק הגז הנכנס את הליך פירוק מכלי הגז של הספק הקודם מהנכס, ונתקל בקשיים כאשר הוא מבקש מספק הגז היוצא להעביר לידי את הפיקדון, כשלוח של הצרכן.

לסעיף 17ה המוצע

לאור המצב המתואר לעיל, מוצע לקבוע בחוק הסדרים 1989 הסדר שיקל על ספק גז נכנס כהגדרתו בסעיף 14 לאותו חוק (להלן דברי ההסבר לפרק זה – ספק גז נכנס). הפועל בשם הצרכן להשבת דמי הפיקדון בעבור מכלי הגז של ספק הגז היוצא, לקבל לידי את דמי הפיקדון בעבור המכלים. לשם כך, מוצע לעגן בסעיף 17ה לחוק האמור כנוסחו המוצע את עיקרי ההסדר שקבוע היום בתקנות הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה) (משק הגז – החלפת ספק גז), התשנ”א–1991 (ק”ת התשנ”א, עמ’ 1123). לעניין פירוק מכלי גז והחזרת דמי הפיקדון, בין השאר על ידי שלוח, תוך הסמכת השר לקבוע את פרטי ההסדר

אתו קודם לכן בחוזה). לאחר כניסתו של החוק המוצע לתוקף, במקרה זה, מוצע כי אם החוזה שאותו מציע הספק לצרכן חדש נחתם בהתאם להסדר המוצע בפסקה (1) או שתנאיו השתנו בהתאם להסדר המוצע בפסקה (2) (ומכאן שתנאי ההתקשרות השונים הוצעו לשאר הצרכנים כאמור) יהיה ספק הגז חייב להציע לכל צרכן גז ביתי חדש כאמור, את אותם תנאי התקשרות שהוצעו לשאר הצרכנים בחוזה שנחתם או השתנה כאמור.

עוד מוצע להבהיר כי תנאי התקשרות לעניין חוזה לאספקת גז כוללים גם חלופות שונות לתנאי התקשרות וכן כל הטבה המוצעת לצרכן בקשר לחוזה. כך למשל, יכול ספק גז להציע מחיר שונה לגבי כמות צריכה שונה (מחיר מדורג), ואולם עליו להציע את כל החלופות לעניין זה לכל הצרכנים המחויבים לאותה מערכת גז מרכזית.

לפסקה (4)

במשק הישראלי קיימים כ-3 מיליון מכלי גז. במקרים רבים, לא מוחזרים לצרכנים פיקדונות שנגבו מהם בעבור המכלים, משום שצרכנים שעזבו את דירתם אינם פונים לספק הגז כדי לקבל את הפיקדון בחזרה. במצב דברים זה, הפיקדון על מכל הגז נשאר רשום אצל ספק הגז על

⁷ ס”ח התשמ”ט, עמ’ 108.

(ב) צרכן גז ביתי שהחליט לסיים חוזה להספקת גז עם ספק גז יוצא, ימסור לו הודעה על כך, בדרך ולפי הפרטים שיקבע השר.

(ג) מסר צרכן גז ביתי לספק גז יוצא הודעה לפי סעיף קטן (ב), יחולו הוראות אלה:

(1) ספק הגז היוצא יפרק ויפנה, על חשבוננו, את ציוד הגז המושאל בדרך שיקבע השר; לא פירק ספק הגז היוצא את ציוד הגז המושאל ולא פינה אותו כאמור, רשאי צרכן הגז לעשות כן באמצעות ספק הגז הנכנס שעמו התקשר, ולעניין פירוק הציוד המושאל – גם באמצעות מי שמוסמך לבצע עבודות גז כמשמעותן בחוק הגז; ספק הגז הנכנס יודיע לספק הגז היוצא על פיניו ציוד הגז המושאל בדרך שיקבע השר;

(2) ספק הגז היוצא יחזיר לבעל הפיקדון את דמי הפיקדון ששילם בעד ציוד הגז המושאל, בדרך שיקבע השר;

(3) על אף האמור בפסקה (2), נטל ספק גז יוצא ציוד גז מושאל המסומן בשמו או בסימונו או קיבל ספק גז יוצא מספק גז נכנס הודעה, לפי פסקה (1), על כך שעליו ליטול ציוד כאמור שפונה ופורק בידי הספק הנכנס, יעביר ספק הגז היוצא לספק הגז הנכנס את דמי הפיקדון בעד ציוד הגז המושאל, בדרך שיקבע השר, ובלבד שמתקיימים שני אלה:

(א) ספק הגז הנכנס מסר לספק הגז היוצא הודעה מאת צרכן הגז שאתו התקשר ספק הגז הנכנס בחוזה להספקת גז לגבי הנכס שממנו נלקח הציוד המושאל, על התקשרותו עם ספק הגז הנכנס בחוזה כאמור, או מסר לו העתק מהחוזה;

(ב) ספק הגז הנכנס מסר לספק הגז היוצא העתק ייפוי כוח מאת צרכן הגז כאמור בפסקת משנה (א), לביצוע הפעולות הנדרשות לקבלת דמי הפיקדון;

ד ב ר י ה ס ב ר

שזה התקשר עמו בחוזה או העתק מהחוזה, וכן ייפוי כוח לקבלת דמי הפיקדון בעבור הצרכן. לעניין זה מוצע לקבוע חזקה, המתבססת על הניסיון המעשי, שלפיה ספק גז קיבל דמי פיקדון בעבור כל מכל המסומן בשמו או בסימונו, וזאת אלא אם כן הוכיח אחרת. עוד מוצע לקבוע כיצד יועברו דמי הפיקדון לספק הגז הנכנס במקרה שהצרכן בנכס אינו בעל הפיקדון ומה יהיה סכום דמי הפיקדון במקרה זה.

ומועדיו בתקנות. בין השאר מוצע לקבוע כי במקרה שספק גז יוצא נטל ציוד גז מושאל (ציוד גז, הנמצא בבעלות ספק הגז ומושאל לצרכן, למעט מכל נייד, קרי, צובר) המסומן בשמו או בסימונו או קיבל מספק גז נכנס הודעה שלפיה עליו ליטול ציוד כאמור, הוא יידרש להעביר לספק הגז הנכנס את דמי הפיקדון ששולמו בעד הציוד המושאל וזאת אם ספק הגז הנכנס מסר לו הודעה מהצרכן על כך

(4) לעניין סעיף קטן זה, חזקה כי שולם לספק גז יוצא פיקדון בעד כל מכל המסומן בשמו או בסימונו, אלא אם כן הוכיח אחרת.

(ד) העביר ספק הגז היוצא לספק הגז הנכנס את דמי הפיקדון כאמור בסעיף קטן (ג)(3), יחולו הוראות אלה:

(1) היה צרכן הגז רשום ברישומי ספק הגז היוצא כבעל הפיקדון, יחזיר לו ספק הגז הנכנס את דמי הפיקדון, או ירשום את הפיקדון ברישומיו על שם צרכן הגז, לפי בחירתו של הצרכן; עלה סכום הפיקדון שנרשם לפי הוראות פסקה זו על המחיר המרבי לפיקדון בעד ציוד גז לפי חוק פיקוח על מחירי מצרכים ושירותים, התשנ"ו-1996⁸ (בסעיף זה – חוק הפיקוח), יחזיר ספק הגז הנכנס לצרכן הגז את ההפרש בין הסכומים האמורים;

(2) לא היה צרכן הגז רשום ברישומי הספק היוצא כבעל הפיקדון, ולא פנה בעל הפיקדון לספק הגז היוצא בבקשה לקבל את החזר דמי הפיקדון, יחולו הוראות אלה:

(א) ספק הגז היוצא יעביר לספק הגז הנכנס, במועד העברת דמי הפיקדון לפי סעיף קטן (ג)(3), את פרטי בעל הפיקדון הרשום ברישומיו בקשר לנכס שממנו נלקח ציוד הגז המושאל, וספק הגז הנכנס ירשום את דמי הפיקדון על שם בעל הפיקדון כאמור; ביקש בעל הפיקדון מספק הגז היוצא לקבל לידיו את החזר דמי הפיקדון, לאחר שספק הגז היוצא העבירם לספק גז נכנס כאמור בסעיף קטן (ג)(3), ייתן ספק הגז היוצא לבעל הפיקדון פרטים בדבר ספק הגז שאליו הועברו דמי הפיקדון;

(ב) לא היו בידי הספק היוצא פרטי בעל הפיקדון כאמור בפסקת משנה (א), ירשום ספק הגז הנכנס ברישומיו את פרטי הנכס שבקשר אליו הועברו לו דמי הפיקדון; המציא צרכן גז לספק הגז הנכנס קבלה בדבר תשלום דמי הפיקדון בעד הציוד המושאל שנלקח מנכס כאמור, או הוכיח לו בדרך אחרת כי הוא בעל הפיקדון, ישיב לו ספק הגז הנכנס את דמי הפיקדון.

(ה) דמי הפיקדון שיועברו לפי הוראות סעיף קטן (ד)(1) או (2) ייקבעו או יוחזרו לפי חוק הפיקוח, והתוספת בשל אי-החזר במועד תהיה בשיעור שיקבע הש.ר.

⁸ ס"ח התשנ"ו, עמ' 192.

117. החזר דמי פיקדון בעד ציוד גז מושאל בשל שינוי בעלות בנכס (א) הודיע צרכן גז ביתי שהוא בעל הפיקדון, לספק גז, על שינוי הבעלות בנכס שלגביו הוא קשור עם ספק הגז בחוזה להספקת גז, יראו את צרכן הגז הביתי כאילו הודיע לספק הגז על סיום החוזה (בסעיף זה – צרכן עוזב), וספק הגז יחזיר לצרכן כאמור את דמי הפיקדון ששילם לו הצרכן בעד ציוד הגז המושאל; דמי הפיקדון כאמור בסעיף קטן זה יוחזרו בדרך שקבע השר או לפי חוק המקרקעין (החלפת ספק גז בבית משותף), התשנ"א-1991⁹, לפי העניין; לעניין זה, "שינוי בעלות בנכס" – קבלת חזקה בנכס, לאחר העברת זכות בעלות או חכירה לדורות כמשמעותן בחוק המקרקעין, בנכס מקרקעין, לרבות התחייבות להעברת זכות כאמור.

(ב) על אף האמור בסעיף קטן (א), הודיע הבעלים החדש של נכס כאמור בסעיף קטן (א) לספק הגז כאמור באותו סעיף קטן על רצונו להתקשר אתו בחוזה להספקת גז ועל רצונו שספק הגז יעביר את דמי הפיקדון על שמו, רשאי ספק הגז להעביר את דמי הפיקדון ששילם לו הצרכן העוזב על שמו של הבעלים החדש, ובלבד שהצרכן העוזב הסכים לכך, ואם אינו בעל הפיקדון – ניתנה לכך גם הסכמת בעל הפיקדון; העביר ספק הגז את דמי הפיקדון על שמו של הבעלים החדש, ירשום אותו ברישומיו כבעל הפיקדון.

117. פיצויים לדוגמה (א) בית המשפט רשאי לפסוק לצרכן גז שמסר לספק גז יוצא, בעצמו או באמצעות אחר מטעמו, הודעה על סיום חוזה כאמור בסעיף 17ה(ב) פיצויים שאינם תלויים בנוק (בסעיף זה – פיצויים לדוגמה), בסכום שלא יעלה על 3,000 שקלים חדשים, אם מתקיים אחד מאלה:

(1) צרכן הגז ביקש מספק הגז היוצא, החזר דמי פיקדון בעד הציוד המושאל כאמור בסעיף 17ה(ג)(2), לאחר חלוף המועד להחזר דמי הפיקדון לפי אותו סעיף, וספק הגז לא החזיר לו את דמי הפיקדון לפי הוראות הסעיף האמור, בתוך 15 ימים מיום שביקש כאמור;

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיף 117 המוצע

במטרה להתמודד עם התופעה המתוארת לעיל של אי-החזרת פיקדונות בעד ציוד גז מושאל לבעליהם, מוצע להסמיך את בית המשפט לפסוק לצרכן שביקש מספק הגז להשיב לו את דמי הפיקדון עבור הציוד המושאל וספק הגז לא השיב לו את דמי הפיקדון כאמור בתוך 15 יום, פיצויים לדוגמה שאינם תלויים בהוכחת נזק, בסכום שלא יעלה על 3,000 שקלים חדשים. פיצויים כאמור ישולמו בשני מקרים: הראשון, במקרה שצרכן הגז הודיע לספק גז יוצא על סיום החוזה וביקש ממנו, לאחר שחלף המועד להחזר דמי הפיקדון כאמור בסעיף 17ה(ג)(2) המוצע, שיחזיר לו את דמי הפיקדון, והשני, במקרה שבו ספק הגז הנכנס

לסעיף 117 המוצע

כדי למנוע מקרים בעתיד שבהם הצרכן הרשום בנכס אינו בעל הפיקדון, מוצע לקבוע כי בכל מקרה שבו הודיע צרכן גז לספק גז על שינוי בעלות בנכס (כהגדרתו המוצעת), יראו זאת כהודעה על סיום חוזה ויוחזרו לצרכן הגז שהעביר את בעלותו בנכס לבעלים אחר (להלן בדברי ההסבר לפרק זה – צרכן עוזב) דמי פיקדון ששילם. עם זאת, במקרה שבו הבעלים החדש בנכס מעוניין להמשיך בחוזה עם אותו הספק, מוצע כי ספק הגז יהיה רשאי להעביר את רישום דמי הפיקדון על שם הבעלים החדשים של הנכס, ובלבד שהצרכן העוזב הסכים לכך, ואם אינו בעל הפיקדון, ניתנה לכך גם הסכמת בעל הפיקדון.

⁹ ס"ח התשנ"א, עמ' 117.

(2) ספק הגז הנכנס ביקש מספק הגז היוצא, לאחר חלוף המועד להעברת דמי הפיקדון בעד הציוד המושאל לפי הוראות סעיף 17(ג)3, להעביר לו את דמי הפיקדון כאמור, וספק הגז היוצא לא העבירם כאמור בתוך 15 ימים מיום שביקש ממנו ספק הגז הנכנס לעשות כן.

(ב) בבואו לקבוע את גובה הפיצויים לדוגמה, יתחשב בית המשפט, בין השאר, בשיקולים המפורטים להלן, ולא יתחשב בגובה הנזק שנגרם לצרכן, עקב אי-החזרת דמי הפיקדון:

(1) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;

(2) עידוד הצרכן למימוש זכויותיו;

(3) היות ההפרה חוזרת;

(4) חומרת ההפרה, היקפה הכספי ונסבותיה.

(ג) אין בהוראות סעיף זה כדי לגרוע מזכותו של הצרכן לפיצויים או לכל סעד אחר לפי דין בשל אותה הפרה.¹⁰

תיקון חוק
המקרקעין (החלפת
ספק גז בבית
משותף)

8. בחוק המקרקעין (החלפת ספק גז בבית משותף), התשנ"א-1991¹⁰ –

(1) בשם החוק, במקום "החלפת ספק גז בבית משותף" יבוא "החלפת ספק גז המספק גז באמצעות מערכת גז מרכזית";

(2) בסעיף 1 –

(א) בהגדרה "בית משותף", "בעל דירה", "דירה", "רכוש משותף", "תקנון" ו"מערכת גז מרכזית", לפני "בית משותף" יבוא "אסיפה כללית";

(3) אחרי סעיף 1 יבוא:

א1. (א) בבית משותף שבו קיימת מערכת גז מרכזית, רשאים בעלי הדירות המחבורות לאותה מערכת להחליט על סיום כל החוזים שנחתמו עם ספק הגז או באמצעותו ולהתקשר עם ספק גז אחר כדי לרכוש גז ממנו או באמצעותו; החלטה כאמור יכול שתתקבל באחת מאלה:

"החלטה על
החלפת ספק גז
בבית משותף"

(1) הסכמה בכתב של יותר ממחצית מבעלי הדירות המחבורות לאותה מערכת גז מרכזית;

ד ב ר י ה ס ב ר

ההחלטה על סיום החוזים עם ספק גז, בידי בעלי הדירות בבית משותף, קבועות היום בסעיף 59 לחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969 (להלן בדברי ההסבר לפרק זה – חוק המקרקעין).

כיום קיים קושי בגיוס הרוב הדרוש למעבר לספק גז אחר בבית משותף, זאת בעיקר בשל הדרישה להסכמה בכתב של יותר ממחצית מבעלי הדירות הרוכשים גז באמצעות מערכת הגז המרכזית (ראו סעיף 59(ב) לחוק המקרקעין).

ביקש מהספק היוצא, לאחר שחלף המועד להעברת דמי הפיקדון כאמור בסעיף 17(ג)3) המוצע, שיעביר לו את דמי הפיקדון.

סעיפים חוק המקרקעין (החלפת ספק גז בבית משותף), 8 ו-9 התשנ"א-1991 (להלן בדברי ההסבר לפרק זה – חוק המקרקעין (החלפת ספק גז)), קובע, בתוספת, הוראות לעניין הליך להחלפת ספק גז בבית משותף שמוקנת ומופעלת בו מערכת גז מרכזית, הנוגעות לשלב שלאחר מסירת ההודעה לספק היוצא על החלטה בעלי הדירות לסיים את החוזים אתו. ההוראות לעניין דרך קבלת

¹⁰ ס"ח התשנ"א, עמ' 117; התשס"ח, עמ' 127.

(2) החלטת האסיפה הכללית שהתקבלה ברוב של בעלי הדירות המחוברות לאותה מערכת גז מרכזית, שהשתתפו באסיפה, ובלבד שהאסיפה כונסה בהתאם להוראות התקנון בעניין כינוס אסיפה כללית, ובהעדר הוראה כאמור בתקנון – בהתאם להוראות התקנון המצוי בעניין זה; בפסקה זו, "תקנון מצוי" – התקנון המצוי שבתוספת לחוק המקרקעין.

(ב) היו שני בתים משותפים או יותר מחוברים לאותה מערכת גז מרכזית, תתקבל החלטה על סיום כל החוזים שנחתמו עם ספק הגז או באמצעותו והתקשרות עם ספק גז אחר, כאמור בסעיף קטן (א)(1) או (2), בכל אחד מהבתים המשותפים, בנפרד;

(4) בתוספת –

(א) בסעיף 1, במקום "בסעיף 59ד(ב) לחוק המקרקעין" יבוא "בסעיף 1א לחוק זה";
(ב) בסעיף 1א –

(1) ברישה, אחרי "בעלי הדירות בבית משותף" יבוא "או הודעת בעלי מקרקעין שאינם בית משותף (בתוספת זו – בעלי מקרקעין), או מחזיקים במקרקעין כאמור (בתוספת זו – מחזיקים במקרקעין), אשר מיתקני הגז השייכים להם מחוברים למערכת גז מרכזית, על סיום החווה להספקת גז עם ספק הגז לפי חוק הסדרים, 1989";

(2) בפסקה (1), אחרי "שבעלי הדירות" יבוא "בעלי המקרקעין או המחזיקים במקרקעין";

(3) בפסקה (5), אחרי "ובעלי הדירות" יבוא "או בעלי המקרקעין או המחזיקים במקרקעין, לפי העניין";

(ג) בסעיף 2 –

ד ב ר י ה ס ב ר

(הקובע כאמור את דרישת הרוב הקיימת היום) ולקבוע את ההוראה המעודכנת לעניין הרוב הדרוש בחוק המקרקעין (החלפת ספק גז), בסעיף 1א לאותו חוק כנוסחו המוצע, בסעיף 8 להצעת החוק, כמו כן מוצע לערוך בחוק המקרקעין את ההתאמות הנדרשות עקב העברת ההסדר שבסעיף 59ד האמור, לחוק המקרקעין (החלפת ספק גז).

מוצע להחיל את ההסדרים הקבועים בתוספת לחוק המקרקעין (החלפת ספק גז) לעניין החלפת ספק גז המספק גז באמצעות מערכת גז מרכזית בבית משותף (ואשר חלים לאור סעיף 77 לחוק המקרקעין גם על החלפת ספק גז כאמור בבית שאינו רשום כבית משותף), גם על החלפת ספק גז כאמור בבית שאינו בית משותף, ולערוך את ההתאמות הנדרשות בתוספת עקב כך מאחר שכעת יחול ההסדר שבתוספת גם לעניין בית שאינו בית משותף כאמור, מוצע לתקן את שם החוק כך שייקרא "חוק המקרקעין (החלפת ספק גז המספק גז באמצעות מערכת גז מרכזית), התשנ"א-1991".

במטרה להקל על גיוס הרוב הדרוש להחלפת ספק גז בבית משותף מוצע לקבוע חלופה נוספת לדרישת הרוב כאמור. על פי המוצע, בבית משותף שבו קיימת מערכת גז מרכזית, יהיו רשאים בעלי הדירות להחליף ספק גז בהסכמה בכתב של יותר ממחצית מבעלי הדירות המחוברות לאותה מערכת גז מרכזית, או בהחלטת האסיפה הכללית שהתקבלה בהסכמת רוב מביין בעלי הדירות המחוברים לאותה מערכת גז מרכזית שהשתתפו באסיפה, ובלבד שכינוס האסיפה לצורך קבלת החלטה כאמור נעשה לפי הוראות התקנון בעניין כינוס אסיפה כללית, ובהעדר הוראה בעניין בתקנון – לפי הוראות התקנון המצוי בעניין זה. מקום שבו שני בתים משותפים או יותר מחוברים לאותה מערכת גז מרכזית, מוצע כי יהיה צורך בקבלת החלטה על החלפת ספק גז, לפי אחת מהדרכים המפורטות בסעיף זה, בכל אחד מהבתים המשותפים.

במטרה לרכז יחד את כל ההוראות הנוגעות להחלפת ספק גז המספק גז באמצעות מערכת מרכזית, מוצע, בסעיף 9 להצעת החוק, לבטל את סעיף 59ד לחוק המקרקעין

(1) בסעיף קטן (א), במקום "כאמור בסעיף 59 לחוק המקרקעין" יבוא "לבעלי המקרקעין או למחזיקים במקרקעין, לפי העניין, ולעניין בית משותף – את המיתקנים כאמור שאינם שייכים לבעלי הדירות לפי הוראות סעיף 59" ואחרי "שיודיע לבעלי הדירות" יבוא "לבעלי המקרקעין או למחזיקים במקרקעין, לפי העניין";

(2) בסעיף קטן (ג), אחרי "בעלי הדירות" יבוא "בעלי המקרקעין או המחזיקים במקרקעין".

תיקון חוק
המקרקעין

9. בחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969 –

(1) סעיף 759 – בטל;

(2) בסעיף 59 –

(א) בסעיף קטן (ב), במקום המילים "למעט מכל, מונה או וסת הניתנים לפירוק" יבוא "למעט מכל מיטלטל או נייד, מונה או וסת";

(ב) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) בסעיף זה –

"מכל מיטלטל" – כהגדרתו בסעיף 17(א) לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה), התשמ"ט-1989;

"מכל נייד" – כהגדרתו בסעיף 14 לחוק הסדרים במשק המדינה (תיקוני חקיקה), התשמ"ט-1989;

"מערכת גז מרכזית" – מערכת להספקת גז שבאמצעותה מסופק גז לשתי דירות או יותר";

(3) בסעיף 72(א), במקום "59 עד 75" יבוא "59 עד 75 ו-59 עד 75, לפי סעיף 1א לחוק המקרקעין (החלפת ספק גז בבית משותף), התשנ"א-1991";

(4) בסעיף 77ב, במקום "59 עד 75" יבוא "59 עד 75 ו-59 עד 75" ואחרי "72 עד 77" יבוא "וכן סעיף 1א לחוק המקרקעין (החלפת ספק גז בבית משותף), התשנ"א-1991".

תיקון חוק בתי
משפט לעניינים
מינהליים

10. בחוק בתי משפט לעניינים מינהליים¹², בתוספת הראשונה, בפרט 32(6), במקום "(החלפת ספק גז בבית משותף)" יבוא "(החלפת ספק גז במצעות מערכת גז מרכזית)".

פרק ו': רישוי עסקים

תיקון חוק רישוי
עסקים

11. בחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 –

(1) בסעיף 2(א1)(2)(א), אחרי "בתוספת" יבוא "הראשונה" ואחרי "התוספת" יבוא "הראשונה";

ד ב ר י ה ס ב ר

פרק ו' – כללי

חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968 (בפרק זה – חוק רישוי עסקים), נועד להבטיח שורה של מטרות, המנויות בסעיף 1(א) בו, והן: איכות נאותה של הסביבה ומניעת מפגעים, מניעת סכנות לשלום הציבור והבטחה מפני שוד והתפרצות, בטיחות של הנמצאים במקום העסק או

לבסוף, מוצע להבהיר, לעניין סעיף 59(ב) לחוק המקרקעין, כי הסעיף האמור מתייחס הן למכל נייד כהגדרתו בסעיף 14 לחוק הסדרים, 1989 והן למכל מיטלטל כהגדרתו בסעיף 17(א) לחוק האמור כנוסחו המוצע בסעיף 4(4) להצעת החוק. ויודגש כי אין בתיקון המוצע משום שינוי של הדין הקיים אלא הבהרה בלבד.

¹¹ ס"ח התשכ"ט, עמ' 259; התשע"א, עמ' 639.

¹² ס"ח התש"ס, עמ' 190; התשע"ו, עמ' 1263.

¹³ ס"ח התשכ"ח, עמ' 204; התשע"ו, עמ' 174.